

รายการอ้างอิง

กนกศักดิ์ แก้วเทพ, กาญจนา แก้วเทพ, ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, และอานันท์ กาญจนพันธ์. วิธีวิทยา
ศึกษาสังคมไทย วิถีใหม่แห่งการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : โครงการส่งเสริมองค์กร
พัฒนาเอกชนไทย, 2537.

คู่ฟ้า สุขเกษม. การใช้สื่อมวลชนเพื่อส่งเสริมการกีฬาของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2544.

จุมพล รอดคำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2532.

ชัยรงค์ พรหมวงศ์ และอาชญญา สิริยานนท์. การผลิตและการใช้สื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุ
โทรทัศน์เพื่อศึกษานอกระบบ. เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาและการใช้
สื่อศึกษานอกระบบ หน่วยที่ 11. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534.

ฉรงค์ สมพงษ์. สื่อเพื่องานส่งเสริมเผยแพร่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2535.

ฉัชชา วาณิชอังกูร. จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวิธีการนำเสนอในการสื่อสารผ่านรายการสารคดีสั้น
ทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ดิเรก ฤกษ์หว่าย. หลักและวิธีการดำเนินการส่งเสริมการเกษตร. เอกสารประกอบการสอนวิชา ส.ศ.
401 หลักการส่งเสริมทั่วไป สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
2518.

- บุญทิวา นาคะตะ. การศึกษาการยอมรับรายการ โทรทัศน์เพื่อพัฒนาสุขภาพของสมาชิกรายการ
โทรทัศน์ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- รัชนิดา นิตพัฒนาภิรักษ์. การเปิดรับสื่อมวลชน ความรู้ และการเข้ามีส่วนร่วมเกี่ยวกับแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ของผู้บริหารธุรกิจภาคเอกชน
ในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ระพี ศาคริก. สื่อมวลชนและการพัฒนาการเมืองไทย. สื่อมวลชนปริทัศน์ 2, 7 (2530): 3-10.
- ลัดดา ประพันธ์พงษ์ชัย. การวิเคราะห์รายการสุขภาพอนามัยทางโทรทัศน์ที่มีต่อการส่งเสริม
สุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- วิจารณ์ พานิช, สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. สถานศึกษา
กับการจัดการความรู้เพื่อสังคม. จำนวนพิมพ์ 2,000. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักนโยบายและ
แผนการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2547.
- ศักดิ์ ประรงค์ประทานพร. แนวปรัชญาการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. คุรุปริทัศน์. 4, 4 (เมษายน
2522): 16.
- สนอง ศิริกุลวัฒนา และ สุวิชัย ศิริกุลวัฒนา. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.
2540-2544) ฉบับสมบูรณ์ รวม 8 ส่วน. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาหลักสูตร, ม.ป.ป.
บริษัทสำนักพิมพ์พัฒนาหลักสูตร จำกัด, กรุงเทพฯ 2546
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กองศึกษาและเผยแพร่การพัฒนา. ผล
การพัฒนาคตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-6. 2532.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทย. เอกสารประกอบการประชุมประจำปี 2546 : การพัฒนาที่ยั่งยืน วันจันทร์ ที่ 30 มิ.ย. 2546 ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้า อิมแพ็ค เมืองทองธานี. กรุงเทพฯ : สหมิตรพรินต์ติ้ง, 2546.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานรัฐมนตรี. พลังสื่อมวลชนกับอนาคตการศึกษาไทย. จัดโดย สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อการพัฒนาคน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 21-22 กุมภาพันธ์, 2540.

สำนักนโยบายและวางแผนการจัดการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานรัฐมนตรี. รายงานการวิจัยแนวทางการใช้สื่อมวลชนเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :, 2539.

สื่อมวลชนและการพัฒนาประเทศ. วารสารศาสตร์ 6, 1 (มิถุนายน 2529): 54-55.

อรทัย ศรีสันติสุข. บทบาทหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุและโทรทัศน์ หน่วยที่ 3. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.

อรนุช สดประเสริฐ. การวิเคราะห์รายการแข่งขันชิงรางวัลโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

อรรณพ เขียรถาวร. บทบาทของโทรทัศน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษา. นิเทศสาร 5 (กุมภาพันธ์ 2520) : 117.

อัจฉิมา ลีรัตนชัย. รูปแบบการนำเสนอและความอยู่รอดทางธุรกิจของรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

อุริสรา โกวิทช์ดำรงค์. การวิเคราะห์เนื้อหารายการให้ความรู้ขนาดสั้นทางโทรทัศน์ที่มี
วัตถุประสงค์ทางการตลาดแฝง และการเปิดรับ การตระหนักรู้และทัศนคติของผู้ชม
รายการสตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวทิพวรรณ นันทชัยยอด เกิดเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 สำเร็จ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ จ.เชียงใหม่ จากนั้นในปีพ.ศ. 2538 ได้เข้า ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก จนสำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาบัณฑิต ภาควิชานิเทศศาสตร์ สาขาการประชาสัมพันธ์ ในปีพ.ศ.2542 และได้เข้าศึกษาต่อ ในหลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546